

Visszaemlékezés Went István professzorra

Szögletes szobor alakját a katedrán mély bariton hangja még robusztusabbá varázsolta. Sokdioptriás szemüvegén át egyszerre vonta látóterébe jegyzeteket és a hallgatókat. Szigorú logikával megszerkesztett mondatokban adta elő az egzakt fiziológiát, s aki nem feszült „vigyázz ülésben” figyelt, könnyen elveszíthette az auditív befogadás felkínált esélyét. Egy-egy nyomatékos kötőszó vagy sokatmondó vonatkozó névmás az ő hangsúlyával rögzült

sokunk emlékezetében. Medikusai közhit szerint akinek az indexébe a háromosztatú *Krompecher-szigorlat* (anatómia—szövettan—fejlődéstan) mellé *Went* professor írása is bekerült, már előlegezhet-e magának a doktori címet.

E szubjektív bevezetőre személyes élmények-émlékek szolgáljanak mentető magyarázatul.

Went István a századforduló előtti esztendőben született Aradon, iskoláit Dél-Erdély többnépű városaiban (Arad, Temesvár, Nagyszeben) poliglott környezetben végezte. Innen volt a nyelvek iránti készsége. A háborús összeomláskor került a budapesti orvoskarra. *Preisz Hugó* professor Általános Kór- és Gyógytani Intézetéből már medikusként önálló tanulmányt közölt az Orvosi Hetilapban „A bakteriotherapia technikájáról”. A különböző immunserumok bakteriotrop és agglutinációs titereinek általa végzett vizsgálatairól német nyelvű közleményeket is írt. Orvosi diplomát 1923-ban kapott. Az akkor fénykorát élő autovakcinás terápiához az anyagot legtöbbször ő készítette a klinikusoknak. *Bókay Zoltán* egyetemi magántanárral 1925-ben a coli-pyelocystitisek gyógyításánál próbálták ki sikerrel, a külföldi irodalomból ismertnél jóval magasabb elölt csíraszámmal. Az Orvosi Hetilap 1926-ban hozta az enterococcus vizsgálatokról szóló nagy cikksorozatát. Még ugyanez évben párizsi tanulmányútra ment *Labbé* professor élettani intézetébe, ahol elsősorban a serumfehérjéjével és a lipidanyagcserével foglalkozott. Ez már (a bakteriológiához való szoros kötődése mellett) az élettan felé terelte figyelmét.

Midőn a pesti Pasteur Intézet igazgatója *Székelly Ágoston* 1927 tavaszán súlyosan megbetegedett, április 25—30 között a Párizsban megrendezett nemzetközi lyssa-konferencián már *Székelly Ágoston* helyetteseként a „Conférence de la rage”

